

Arrest

nr. 226 145 van 16 september 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9/38
B – 1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 10 september 2019 per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 5 september 2019 tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2019 om 15.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. TRIGAUX die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden op 30 maart 2018 in Italië geregistreerd in het kader van een verzoek om internationale bescherming.

1.2. Verzoeker werd op 1 maart 2019 geïnterpelleerd door de politie te Kortrijk.

1.3. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de minister) trof op 1 maart 2019 een beslissing houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.4. Op 7 maart 2019 verzocht de gemachtigde van de minister de Duitse autoriteiten om verzoeker terug te nemen, hetgeen op 13 maart 2019 werd geweigerd omdat Italië verantwoordelijk was.

1.5. Op 18 maart 2019 werd Italië verzocht om verzoeker terug te nemen.

1.6. Op 5 april 2019 werden de Italiaanse autoriteiten in kennis gesteld van de aanvaarding van het terugnameverzoeker op grond van een zogeheten 'tacit agreement'.

1.7. Op 24 maart 2019 werd de overdrachtstermijn in toepassing van artikel 29.2 van de Dublin-III-Verordening tot achttien maanden verlengd omdat verzoeker was ondergedoken.

1.9. Op 3 juni 2019 werd verzoeker geïnterpelleerd door de politie te Zottegem.

1.10. De gemachtigde van de minister trof op 3 juni 2019 een beslissing houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

1.11. Op 11 juni 2019 trof de minister een besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Verzoeker diende hiertegen een vordering in tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beval de schorsing van de tenuitvoerlegging in zijn arrest van 24 juni 2019 (RvV 24 juni 2019, nr. 223 143). Aangezien binnen de beroepstermijn geen beroep tot nietigverklaring werd ingediend en niet werd ingegaan op de mogelijkheid om gehoord te worden, werd de eerder bevolen schorsing door de Raad opgeheven in zijn arrest van 23 augustus 2019 (RvV 23 augustus 2019, nr. 225 128).

1.12. Op 22 augustus 2019 werd verzoeker geïnterpelleerd door de politie te Blégny.

1.13. De gemachtigde van de minister trof op 22 augustus 2019 een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen.

1.14. Op 5 september 2019 trof de gemachtigde van de minister een besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969).

2.2. Ambtshalve stelt de Raad vast dat de eventuele schorsing van onderhavige beslissing verzoeker geen enkel voordeel kan opleveren.

Aan verzoeker werd op 11 juni een besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat betekend. De Raad beval middels zijn arrest van 24 juni 2019 de schorsing van deze beslissing omdat het administratief dossier onvolledig was (RvV 24 juni 2019, nr. 223 143). In het arrest van 23 augustus 2019 werd vastgesteld dat na het verstrijken van de reguliere beroepstermijn geen verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend tegen de beslissing van 11 juni 2019. Op grond van artikel 39/82, § 3, vijfde lid van de vreemdelingenwet werd de eerder bevolen schorsing opgeheven en is het besluit tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat van 11 juni 2019 wederom uitvoerbaar (zie 1.11).

De eventuele schorsing van het overdrachtsbesluit van 5 september 2019, de thans bestreden beslissing, kan in hoofde van verzoeker geen enkel nuttig effect meer ressorteren aangezien het eerdere terugkeerbesluit van 11 juni 2019 sedert 23 augustus 2019 wederom uitvoerbaar is en verzoeker op basis van die beslissing aan de Italiaanse autoriteiten kan worden overgedragen.

2.3. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsvrouw van verzoeker hiermee geconfronteerd. Wanneer een verzoeker geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het hem toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien hij de exceptie betwist, moet hij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet hij het belang dat hij met zijn vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166 230).

De raadsvrouw stelde dat zij wel degelijk een belang heeft in het licht van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), maar zij bleek niet in staat concreet te verhelderen welk concreet element een overdracht naar Italië in de weg zou staan.

De vordering is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan belang.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

F. TAMBORIJN